

verserende Rygter og Beskyldninger mod den ene Halvdel af Færingerne for at være danskjendtlige og have Løsrivelsestendenser har sin Oprindelse fra det ærede Medlem og de Udtalelser, han først har fremsat. Men det ærede Medlem tager fejl, naar han mener, at det er den Politik, som Selvstyrepartiet fører paa Færøerne, der giver Anledning til disse Ytringer i Venstres Presse henede. Nej, de skyldes den Omstændighed, at Sambandspartiet oppe paa Færøerne i lang Tid har set sin partipolitiske Fordel ved at beskyldte det andet Parti for at være danskjendtligt og at have Løsrivelsestendenser og nu har faaet disse Beskyldninger ført henede. Det er ikke Selvstyrepartiet selv, som er Skyld deri.

Andreasen: Jeg beklager, at Vanggaard har en saa slet Hukommelse. Det ærede Medlem kan neppe have glemt, hvad han selv har skrevet, efter at Afstemningen om de vestindiske Øers Afhændelse til de nordamerikanske Fristater havde fundet Sted. Som vi alle lagde Mærke til, var Ja-Stemmerne i overvejende Flertal paa Øerne, og navnlig var det Tilfældet i det Amt, for hvilket jeg staar som en af Repræsentanterne her i Tinget. Den Gang talte det ærede Medlem om Øboernes mindre Udsyn og talte i det hele haanligt og ringeagtende om dem. Det kommer det ærede Medlem ikke bort fra. Det er at ophidse Landsmænd mod Landsmænd, og naar man her i Rigsdagen hidser Jyder op imod Øboere, skal man være den sidste til at komme her og spille overlegen i det færøske Spørgsmaal.

Samuelson: Overfor den højtærede Statsminister skal jeg endnu en Gang sige, at jeg hverken har godkendt det Referat, der blev oplæst, eller benægtet det. Jeg har sagt, at efter at det Referat var fremkommet, har der været en Del Diskussion i Bladene om selve Referatet, og under denne Diskussion har jeg fremsat forskellige Spørgsmaal til den daværende Folketingsmand, som han endnu ikke har besvaret. Naar den daværende Folketingsmand eller en anden paa hans Vegne har besvaret disse Spørgsmaal, skal jeg ogsaa komme tilbage til denne Sag. Naar den højtærede Statsminister siger, at Sambandspartiet skulde have fundet det politisk formaalstjenligt at beskyldte Selvstyrepartiet for Løsrivelsestendenser, maa jeg for mit Vedkommende tilbagevise det, men jeg

maa sige, at efter den Udtalelse tror jeg at vide, hvem der er Statsministerens Hjemmelsmand.

Statsministeren (Zahle): Referatet i „Sorø Amtstidende“ den 17. December 1917 har altsaa længe været det ærede Medlem bekendt, uden at han har fundet Anledning til overfor Offentligheden at benægte Rigtigheden af det. Han vil heller ikke nu benægte Rigtigheden deraf. Saa maa jeg have Lov til at gaa ud fra, at han har sagt, hvad der staar deri.

Vanggaard: Det viser sig, at det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), da det kom til Stykket, udmærket kunde huske, hvad jeg havde skrevet. Deraf fremgik det, at jeg aldeles ikke har skrevet noget om, at Sjællænderne var ringere, fordi de stemte radikalt-socialistisk. Det var altsaa noget, der i det ærede Medlems Hidsighed, eller i alt Fald i Kampens Hede, løb ham over Læberne. Nu kom han frem med, at jeg efter Øsalget havde skrevet, at jeg mente, at man herovre paa Øerne havde mindre Udsyn end Jyderne. Det har jeg skrevet, men der er saamænd skrevet saa meget om Jyders og Sjællænderes Forhold til hinanden, og det er langt fra noget af det værste, der er sagt. Naar man trækker denne Udtalelse frem nu, er det kun, fordi man her vil benytte Lejligheden til at overfalde mig, men det viser sig altsaa, at det ærede Medlem maa indrømme, at jeg ikke har sagt om Øboerne, at de var ringere Landsmænd, fordi de stemte radikalt-socialistisk. Det var en utilbørlig og uheldig Udtalelse, som det glæder mig, at det ærede Medlem gaar fra.

Forrige Gang Statsministeren havde Ordet, vilde han forklare, at jeg ikke havde forstaaet Meningen med hans Svar. Jeg forstod det saaledes, at Statsministeren mente, at det var en Statsministers Opgave særlig at støtte de Folk ude i Periferien, der stærkest holdt paa Statsforbindelsen med Danmark. Det slog jeg fast og glædede mig derover. Men jeg udtalte til Gængæld, at saa forekom det mig, at Statsministeren var meget uheldig i sine Bestræbelser. Nu forstaar jeg, at Statsministeren slet ikke vil have sine Udtalelser forstaaet saaledes. Sidste Gang, Statsministeren talte, vilde han netop have sine Udtalelser forstaaet saaledes, at man just skulde støtte de Folk, som maaske holdt mindst paa Statsforbindelsen, for